

Vážená smútiaca rodina, vážené smútočné zhromaždenie!

Veľká a neopísateľná bolesť naplnila naše srdcia, keď sme sa v piatok dozvedeli smutnú správu. Zomrel Janko Frank. Táto nečakaná zvesť sa rýchlo rozšírila po celom okolí. Bolo to neuveriteľné. Jeho posledné kroky viedli na medzinárodnú výstavu cestovného ruchu do Bratislavy. Bol plný plánov a optimizmu, ktorý bol pre neho takým príznačným. Smrť však vykonala svoje. Udrela tvrdú pečať, ukončila život, nedovolila splniť plány, doplnila kroniku našich dní touto smutnou udalosťou. A tak tu dnes stojíme nad katafalkom, aby sme sa rozlúčili s manželom, otcom, priateľom, aby sme sa rozlúčili s tým, ktorého čas odvolal z kruhu najbližších.

Stojíme s pokorou, smutné sú naše srdcia, naše oči zarosené, ťažko je hľadať výstižné slová, ktoré by zahnali mraky žiaľu, ktorý pocitujeme.

Ján Frank patril medzi ľudí, ktorí žili nielen pre seba. Bol súčasťou diania v našej obci. Mal rád ľudí, ktorí chodili k nemu a on chodil medzi nich. Staval na tradíciách, ale žil súčasnosťou. Pochopil, že naša šanca je v prezentácii toho krásneho, čo vieme iným ponúknuť. Podarilo sa mu vytvoriť hrnčiarsku dielňu a múzeum, ktoré patrí k zaujímavostiam v našej obci. Pokračoval v rodinnej tradícii a rozširoval meno majstra Franka po celom Slovensku a spolu s tým propagoval aj svoj rodný Pukanec.

Janko – vyslovujem Ti za toto všetko obdiv a úprimnú vďaku. Kým si bol tu, brali sme to ako samozrejmosť, že sme Ťa stretávali usmiateho, veselého na jarmoku doma, ale aj v mnohých iných mestách a obciach, na výstavách a rôznych prezentáciách. A zrazu sa niečo roztrhlo a my nevieme, čo bude ďalej. Priali by sme si však, aby sa pretrhnutá reťaz spojila, aby dielo, ktoré si roky budoval, do ktorého si vložil svoj um, čas, trepezlivosť – rozkvitalo ďalej a slúžilo k osuhu a úžitku rodiny a k propagácii nášho Pukanca. Určite je to aj Tvoje želanie. Slávu pukanskej keramiky budovali mnohí hrnčiari po stáročia a Ty patíš medzi nich. Odchádzaš, ale výsledky Tvojej práce zostávajú a v hrnčiarskych výrobkoch zostaneš večne živý.

Lúčim sa s Tebou, Janko, v mene svojom, v mene obecného zastupiteľstva v Pukanci a v mene všetkých našich spoluobčanov. Lúčia sa aj členovia Základnej organizácie zväzu invalidov a členovia Klubu dôchodcov v Pukanci. Vyslovujem smútiacej manželke, deťom a celej pozostalej rodine úprimnú sústrasť. Prijmite moju spoluúčasť, porozumenie, pochopenie a úprimný súcit vo Vašom veľkom žiali.

Života kniha zavrela sa,
písaná srdcom, krvou zo žíl.
Zápis v nej zlatým písmom hlása,
že Ján Frank čestne život dožil.
Nech jeho telo v rodnej hrude,
v pokojnom spánku spočíva.
V pamäti našej žiarit' bude,
pamiatka jeho stále živá.

Odpočívaj v pokoji!
Češ' Tvojej pamiatke!

Jana Bahnová, starostka obce